

[Ole Olsen.]

unddrage sig beskatningen, og det er også kendt, at de gennemsnitligt kommer til at betale en højere procentdel af deres indkomst i moms end folk med høje indtægter. Afgiften er som sagt ikke social, og andre talere har allerede fremdraget heroppefra, at den har en række andre uheldige virkninger.

Jeg skal mest hæfte mig ved, at momsen, så vidt vi kan se, er ødelæggende for beskæftigelsen, at den forårsager en ret stor arbejdsløshed. Det overraskende at få at vide af regeringen er jo, at momsen efter regeringens opfattelse ikke skulle give større arbejdsløshed end en række af de afgifter, som den skulle erstatte. Det virker ganske overraskende på de fleste at få denne oplysning, og vi har ikke rigtig kunnet begribe, hvordan i alverden regeringen var kommet frem til den opfattelse.

Vi har, som hr. Glistrup allerede har sagt, spurgt udførligt i skatte- og afgiftsudvalget, vi har bedt om at få en samlet bedømmelse af den buket, som regeringen lægger frem. Nu træffer det sig sådan, at alle disse mere generelle forespørgsler journaliseringsmæssigt er blevet henført under momsloven, og det er måske også rimeligst, for det er jo altså langt den største del af den buket, der er lagt frem. Det kedelige ved det er jo, at vi har ikke været i stand til at få halet oplysninger ud af regeringen. I dag modtog skatte- og afgiftsudvalgets medlemmer en skrivelse fra finansministeren, hvori der står: »Det tilføjes, at reviderede beregninger forventes at foreligge først i næste uge.« Det er jo altså opmuntrende. Vi står her i aften og skal stemme om en lang række af de lovforslag, som bliver lagt frem fra regeringen og fra forligspartierne, og det, vi bliver trøstet med, når vi spørger pænt om, hvordan i alverden kommer dette til at virke, er: ja, det kan I få at vide en gang i næste uge. Jeg synes ikke, det er nogen betryggende måde at arbejde på.

Vi fik et mundtligt skøn fra finansministeren om det, og som hr. Glistrup bemærker – fremskridtspartiet har ladet hele svaret genoptrykke i sit betænkingsbidrag, og det er jo meget morsomt – så skulle det nærmest være sådan, at det, vi kommer frem til nu, når man tager hensyn til devalueringen, var noget bedre med hensyn til beskæftigelsen, end det gamle var. Jeg har svært ved at tro det, men vi har fået lidt af forklaringen måske – noget, som også

er nedfældet i et notat, vi har modtaget, som den omhandlede skrivelse før var følgeskrivelse til – at det i virkeligheden slet ikke er den kære Adam, der beregner, at det er bedre, nej, det er noget, man på forhånd antager i det økonomiske sekretariat. Dér fortæller man maskinen, modellen altså, at vi går ud fra, f. eks. at momsen virker på den og den måde – det var mest investeringer, der var fremme – man går ud fra, at investeringer virker forøgende på beskæftigelsen. Jeg skal komme tilbage til det ved sagerne i morgen, hvor det hører hjemme. Men det er helt klart, at det, man opnår ved dette, er, at påstand kommer til at stå mod påstand.

Jeg vil mene, at det er ganske evident, at momsen virker langt værre på beskæftigelsen end de forslag, der kom ind oprindeligt i regeringens plan, og jeg vil derfor gerne have, at finansministeren forklarede lidt nærmere fra folketingets talerstol om, hvorfor regeringen egentlig talt tror, at det, som er kommet ind fra borgerlig side nu i forhold til de oprindelige planer, ikke giver en dårligere beskæftigelsesmæssig effekt end det, som regeringen lagde frem oprindeligt.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal kun gøre den korte bemærkning til hr. Ole Olsen, at ud over det skriftlige svar, som skatte- og afgiftsudvalget har modtaget, har jeg i dag i forbindelse med tredjebehandlingen af tillægsbevillingsloven haft lejlighed til i betydeligt omfang at uddybe dette svar. Jeg ved ikke, om hr. Ole Olsen havde lejlighed til at høre det, men ellers vil hr. Ole Olsen kunne læse det i fortrykket.

Alfred Hansen (DR):

For nogen tid siden oplyste Industrirådet, at en 5 pct.s momsforhøjelse fra 15 pct. til 20 pct. ville give 25.000 arbejdsløse. Det skulle ikke være svært at regne ud, hvor mange arbejdsløse de 3 pct.s momsforhøjelse vil kunne give, og det burde give regeringen og forligspartierne betæneligheder. Der har engang for et par år siden været ét eneste eksempel på en momssænkning fra 15 pct. til 12½ pct. Begrundelsen var, at man skulle stimulere beskæftigelsen, og nu forhøjer man altså momsen til 18 pct. og blæser på beskæftigelsen.

Retsforbundet tager afstand fra en sådan politik. Hvis man endda havde kunnet give